

Bemærkninger til forslaget

Indledning

Den danske politik over for HIV og AIDS bygger på en motiveret dagsorden vedtaget den 31. marts 1987 (1986-87, 1. samling, FF 9809, 9820 og 9868), der er siden da fremkommet mere viden og mere erfaring om HIV-infektionen, herunder et mere klart billede af, at sygdommen også spreder sig uden for de såkaldte risikogrupper.

Den motiverede dagsorden fra 31. marts 1987 siger, at indsatsen mod AIDS i Danmark skal bygge på »frivillighed, anonymitet, åben direkte og ærlig information, den enkeltes tryghed ved at henvende sig til sundhedsmyndighederne samt ønsket om at undgå enhver form for diskrimination«.

Hvad er HIV og AIDS?

HIV (Human Immundefekt Virus) findes i to varianter, HIV-1 og HIV-2. Begge typer HIV angriber det menneskelige immunforsvar. Efterhånden som HIV-infektionen skrider frem, reduceres antallet af såkaldte CD4 + lymfocytter, og organismen får derved sværere ved at forsvare sig mod infektioner.

HIV kan normalt konstateres efter 1,5-3 måneder, men der kan gå helt op til 6 måneder fra smittetidspunktet til HIV-infektionen kan konstateres.

AIDS (Erhvervet Immundefekt Syndrom) er ikke en selvstændig sygdom, men derimod en lidt kunstig afgrænsning i den fremadskridende symptomgivende HIV-infektion. AIDS er altså blot det, man kalder HIV-infektionen, når den har nået et bestemt punkt. AIDS-definitionen, der er et katalog over de alvorlige manifestationer af HIV-infektionen, er end ikke noget fast og entydigt. AIDS-definitionen er allerede blevet ændret en del gange.

AIDS er dødelig. Alle, der får konstateret HIV, forventes også at nå frem til det punkt i HIV-infektionens udvikling, der kaldes AIDS, hvorefter døden blot er et spørgsmål om tid.

Det kan tage lang tid at udvikle en HIV-infektion til AIDS-niveauet, op til 15-20 år for HIV-1 og for HIV-2 endnu længere tid. Den beregnede gennemsnitlige tid, fra en person er blevet smittet med HIV-1, til vedkommende er død, er ca. 10 år. Erfaringerne

med HIV-2 er så få og så nye, at nogen beregning endnu ikke er foretaget for HIV-2 patienter, men det vil formentlig vare mindst 10-15 år i gennemsnit at udvikle en HIV-2 infektion til AIDS, ligeledes formodes det, at HIV-2 patienter vil være noget længere tid om at dø.

Der findes ikke i dag nogen vaccinationsform eller helbredelsesform, hvorfor en person, der konstateres HIV-smittet også må forventes at udvikle AIDS og som den endelige konsekvens dø på grund af smitten.

Smittetejve

HIV-smitte kan overføres ved:

- Seksuel kontakt
- Gennem blod, blodkomponenter og vævstransplantater, herunder insemination.
- Fra mor til barn i forbindelse med graviditet, fødsel og amning.

HIV er blevet påvist i næsten alle sekreter og vævs-væsker, der er dog ingen dokumenteret smitterisiko i forbindelse med sved, tårer, urin, spyt eller afføring, medmindre der er tilblandet blod.

Man stiller diagnosen HIV-infektion eller HIV-positiv, når HIV-specifikke antistoffer kan påvises i en blodprøve.

Hvis den første test er positiv, skal der foretages en *konfirmerende undersøgelse* af blodprøven for at sikre mod fejl, der kan opstå, blandt andet fordi den første test kan give et fejlagtigt positivt resultat.

I et svar på spørgsmål nr. S 1158, folketingsåret 1994-95, oplyste sundhedsministeren, at den første undersøgelse af blodprøven, en såkaldt ELISA-test, i alt koster 337 kr., den efterfølgende konfirmatoriske undersøgelse sker efter »Western Blot«-metoden og koster 750 kr.

Smittens udbredelse

Udbredelsen af HIV-smitten er ikke kendt!

Der er lavet statistikker over de tilfælde man kender, statistikkerne er baseret på anonymiserede oplysninger. Pligten til anonymt at rapportere om HIV-tilfælde blev indført i 1990, hvilket betyder, at fra det tidspunkt findes der en statistik over de indrapportere-